



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreas Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

9. De differentia definitivæ ab interlocutoria quoad interponendam
appellationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

dies, *Ve circa De elec. in 6. Gaill. 1. Obser. 112.*
 Sin autem prosequi appellationem velit ab alio
 interpositam, pro suo interesse, tunc etiam ad-
 mitti debet, licet non appellaverit, *l. Ab execu-
 tore 1. §. 2. D. h. tit. c. Cum super 23 sup. De officio
 jud. delegatis:* quia per appellationem manet in
 suspenso sententia, & omnibus, quibus grava-
 men illarum est, aperta est via; ita ut alia appella-
 tione opus non sit. Ideoque appellatione semel
 coram Judice ad quem introducta, ipse appella-
 tis potest adherere appellationi appellantis, &
 deducere sua jura, antea non deducta, perinde ac
 si ipsemet ab initio debito tempore appellasset,
 quamvis appellas nolit suam appellationem pro-
 sequi, quia appellatio est communis utriusque parti.

6. Quod autem diximus, appellandum esse
 intra decem dies à dicitur sententiæ vel saltem
 scientiæ, illud obtinet, quando gravamen est
 momentaneum: secus, quando tractum successi-
 vum, & causam habet, continuam, cujusmodi
 est incarcerationio, excommunicatio, interdicitum:
 nam tunc, quamdiu durat, sine præfinitione
 temporis: quasi à præfenti & continuo gravame-
 ne appellare licet. Sic incarcerationis semper ap-
 pellare potest, etiam ultra mensis: quia semper
 gravatur. Similiter toties quia appellare potest,
 quoties citatur ad locum non tutum, quia gra-
 vamen istud causam habet continuam, & quo-
 ties de novo citatur, toties de novo gravatur.

Hoc tamen non procederet, si Judex esset
 interlocutus, illum justè fuisse carceratum,
 aut locum esse tutum: quia tunc intra decem
 dies à die interlocutionis appellandum esset, &
 alias sententia transiret in rem judicatam, nec
 ulterius appellare liceret, *Gaill. 1. Obser. 139. n. 14.*
 quia sententia contra jus partis lata, si ab ea non
 appellaretur, transiret in rem judicatam, *l. Cum Pro-
 latis D. De judiciis.* Et propterea hoc tempus de-
 cem dierum dicitur fatale, quia eo lapsò perit
 facultas appellandi.

§. VIII.

Qualiter sit interponenda appella-
tio.

1. Appellatio presentanda est iudici vel causa
 Notario.
2. 3. Libellus appellatorius quid continere de-
 beat.

1. IN primis ita interponenda est, ut de ea in-
 terposita appareat. Non tamen est necessè
 illam præsentare Judici, sedenti pro tribunali,
 sed potest ubique præsentari, ad hoc, ut sen-
 tentia non transeat in rem judicatam: imò suf-
 ficat illam præsentare actorum magistro seu
 Notario, absque Judice, *Maranta 6. p. act. n. 134.*

2. Tamen verò plerumque in usu sit, ut in
 libello appellatorio exprimat nomen Judicis
 à quo, Judicis ad quem, & adversarii, *l. 1. §. libelli
 D. h. t.* tamen non videtur omnino necessaria ista
 expressio, ut, si quid istorum omittatur, metuèn-
 da sit præscriptio, *l. Seco 5. in princ. D. h. t.* Quam-
 quam commodissimum foret, exprimi nomen
 Judicis à quo, ut intelligi possit, à quo Judice &
 à qua sententia appelletur, & an ordine debito.

3. Nomen verò Judicis ad quem licet non ex-
 primatur, tamen censetur provocatum ad eum,
 ad quem de jure provocari debet, *l. 1. §. si quis in
 appellatione. l. Imperat. D. hoc t.* Et ideo hujusmo-
 di appellatio generalis, etiam de jure Canonico,
 subsistit, quia illo quoque jure gradatim appel-
 lari debet, exceptis paucis casibus specialibus:
 nam in dubio quis censetur velle uti jure con-
 muni, non speciali *Imola in l. 1. nu. 16. D. h. t.*
 & incertitudo, si quæ sit in hujusmodi appella-
 tione, apertissimè declaratur, dum appellans suam
 appellationem introducit & prosequitur. Reli-
 qua huc spectantia patebunt ex §. seq.

§. IX.

De differentia definitivæ ab interlocuto-
ria quoad interponendam ap-
pellationem.

1. A definitiva statim & inconsistenti appellatur
 viva voce.
2. Ab interlocutoria non nisi in scriptis.
3. Nisi vim definitivam habeat.
4. Appellatur à definitiva non expressa causa.
5. Ab interlocutoria non nisi expresso gravamine.
6. Appellatio à definitiva ex novis actis justificari
 potest.
7. Ab interlocutoria non nisi ex antiquis actis.
8. Pendente appellatione ab interlocutoria, iudex
 procedere potest.
9. Non à definitiva.

G g 3

Quoad

1. Quoad interponendam appellationem definitivam & interlocutoriam, Nam à definitiva potest statim, postquam lata est, appellari viva voce, l. 5 § fin. D. h. t. quod dicunt illic appellare, l. Litigatorib. 12. Cod. eod. Sufficitque dicere, Appello, l. 2. D. eod. & hoc scribi in actis per Notarium. Statim, inquam, à lata sententia, id est Judice adhuc sedente pro tribunali. Si verò non fuerit incontinenti viva voce appellatum, interponenda scripto est appellatio, l. 3. D. eod. Exceptis causis brevioribus, de quibus in *Auth. breviores C. De sententiis ex breviculo recitandis*; in quibus potest appellari viva voce, Maranta 6 p. act. 2. num. 143. Atque in appellatione scripto interposita inferi oportet hæc verba, *Provooco & Appello*, aut *Equipolleantia* veluti, *Submitto me protestationi & tutioni talis iudicis &c.* Maranta d. loco num. 135.

2. Ab interlocutoria verò sive illic & incontinenti sive ex intervallo appelletur, Judice adhuc pro tribunali sedente, vel non, semper in scriptis porrecto libello appellatorio, (qui nomen continet appellantis, l. 1. § ult. D. h. t. non tamen necessariò nomen ejus, contra quem, l. 3. eod.) appellandum est, c. 1. eod. in 6. c. ut circa e. Si postquam, c. quamvis De elect. in 6. Exceptis aliquibus casibus, de quibus Phil. Francus in d. c. 1. & præpositus in c. Vi debitus 59. b. t. etiam si appelletur ad alium, quam ad Papam, Rebuff. in l. Quod iussit D. De rejudicata versis Nota 2. num. 134. in fine, ubi plenius vide. Dixi, porrecto libello appellatorio; quia non sufficit dicere Notario, *Scribe, qualiter appello, quod appellem.*

3. Si tamen sententia interlocutoria habeat vim definitivam, potest in continenti viva voce ab ea appellari, quia in ea omnes solemnitates servari debeant, quæ in appellatione à definitiva, cui æquiparatur.

Quòd si verò quis appellaverit viva voce, eum reservatione facultatis postea appellandi inscriptis, & postmodum etiam appellet, unde tunc incipiat currere tempus persequendæ appellationis, an à prima; an verò à secunda appellatione, vide Marantam, d. 6. p. act. 2. num. 144.

4. Præterea in appellatione à definitiva, vel definitiva vim habente, cum jus ipsum per-

mittat appellationem, non requiritur expressio causæ in specie, l. Scio 3. D. hoc tit. sed sufficit, quòd appellans dicat se gravatum, & sententiam esse injustam, Maranta d. loco num. 142. ubi appellans sit tertius aliquis, prætendens aliquid interesse, Felin. & alii in c. Quod ad consultationem sup. De sent. & rejudicata; aut appellationem casibus, à jure vel ab homine prohibitis, *Glof. in c. Romana §. si autem in v. mandetur eod. in 6.* Nam cum eo casu appellans habeat juris præsumptionem contra se, non tenetur Judex deferre ejus appellationi: nisi alleget rationabilem causam, ob quam cesset præsumptio ista, aut appellatur in materia visitationis aut correctionis, Concil. Tridentin. Sess. 13. cap. 10. §. in casibus, Navar. consil. 1. hoc tit.

5. At verò in appellatione ab interlocutoria, requiritur expressio gravaminis seu causæ, coram eodem Judice, c. Cum causam 62. cap. Vi debitus 59. b. t. ubi præpositus ponit novum limitationes, & quidem legitimæ ac probabiles, d. c. Vi debitus; atque in specie, si plures sint, omnes nominatim exprimi debent, nec sufficeret facere relationem ad acta. Quinimò causa exprimi debet, etiam notoria: quia licet notorium relevet ab onere probandi, non tamen relevat ab onere opponendi: Maranta, d. loco num. 154. Idque ut debitus honor deferatur Judici, Nam cum fieri possit, ut à Judice, expressa causa rationabili, justitiam consequatur appellans, non debet permitti recedere ab eodem non expressa causa, d. c. Vi debitus cap. 1. eod. in 6. Dicitur autem causa rationabilis, quandocumque Judex gravat contra jus scriptum, vel denegat juris beneficium, arg. c. De his sub finem Distinct. 28. cap. penult. & ult. inf. De secunda nuptiis: ut si neget restitutionem polliari, priusquam de proprietate cognoscat: vel si neget quartam productionem testimonii cum solemnitate legali, c. Ex conquestione sup. De testibus: vel non admittat reculationem, propter affinitatem, consanguinitatem, c. Præstramo 36. & generaliter, ubi non admittuntur legitimæ exceptiones, c. Ex parte sup. De officio jud. delegati. Quo casu cautè faciet excipiens, si apud Iudicem instet, ut super exceptione admittenda, vel non admittenda, interlocutur, secundum *Glof. in Clement. ult. hoc tit. in v. revulsione*, ut facilius coram Judice ad quem ostendat

dit, se ex hac causa gravatum, quod exceptionem suam non admiserit, c. *Dilectis. Interposita* 70. h. t. vel ea neglecta ulterius processerit, c. *Ex parte* 97. h. t.

6. Rursus appellatio à definitiva potest ex novis actis seu causis & probationibus justificari, l. *Et* §. 1. *Cod. eod. l. Per hanc Cod. de tempor. & reparat. appellat. nonum* 7. Appellatio verò ab interlocutoria justificanda est ex antiquis actis, Clem. *appellanti eod. tit.* quia ab interlocutoria non appellatur, nisi Judex injuriam fecerit appellanti. Illa autem injuria non potest detegi, nisi ex iisdem actis & causis, coram Judice à quo deductis, non autem de novo deducendis: nisi aliquid de novo veniat in notitiam appellantis, arg. c. *Insinuans sup. de officio jud. delegati*; vel nisi interlocutoria contineat gravamen irreparabile, ut si Judex pronuntiarit aliquem torquendum; aut alias habeat vim definitivam; aut appellans obtulerit causas gravaminis & probationis coram Judice à quo, non & fuerit admissus: aut sententia lata sit contra contumacem: quia his casibus justificari potest ex novis actis causis & probationibus.

8. Denique, ut alias differentias omittam, in interlocutoria Judex à quo, nisi detulerit appellatiōni, aut contineat gravamen irreparabile, licet procedit donec illi, parte legitime citata, sit inhibitum per Judicem ad quem, c. *Non solum eod. in 6.* valetque processus, c. *fin. de del. in 6.* etiam absque ulteriori citatione appellantis: ex quo is appellando videtur se facere contumacem, & declarare, quod non velit comparere, d. c. *fin.* Nec potest Judex ad quem inhibere Judicem à quo ulteriore progressum, priusquam constiterit legitime fuisse appellatum, *Gloss. in c. Romana eod. in 6.*

9. At pendente appellatiōne à sententia definitiva nihil innovandum est, l. *Appellatiō Cod. eod. d. c. Non solum eod. in 6.* quia statim atque interposita est, ligat manum Judicis à quo. Idque obtinet etiam ante interpositam appellatiōnem intra 10. dies.

§. X.

De tempore petendi Apostolos.

1. 2. *Apostoli qui & unde dicantur.*
3. *Sunt triplices, Dimissorii, Reverentiales, Refutatorii.*
4. *Petendi & recipiendi hodie intra tringinta dies.*
5. *Qui dies currunt à die scientiæ.*
6. *Potest tamen Iudex breviorum terminum statuere, non longiorum.*
7. *Tu: & est statim à lata sententia petere Apostolos.*
8. *Quæritur, an appellatiōne extrajudiciali peti possint.*

1. **A**ppellatum esse, aut statim, aut ex intervallo, non sufficit, nisi etiam appellans intra statutum tempus petat Apostolos, id est litteras dimissorias, quas Judex, à quo appellatum est, transmittit ad Judicem, ad quem appellatum est, in testimonium & fidem appellatiōnis interpositæ. Sunt igitur Apostoli etiam pars appellatiōnis, ut late Scaccia, *quæst. 12. num. 24.*

Dicuntur ergò Dimissoriæ litteræ, quia, ut dixi, per eas causa transmittitur ad Judicem, qui appellatus est, l. *Dimissoria* 106. D. *de verb. signif. l. unica D. de libellis dimiss.*

2. Dicuntur etiam Apostoli id est Nuntii à Græco *ἀποστολλή* quod est Mitto, quia mittuntur ad Judicem ad quem, ut de causa appellatiōnis instrui possit.

3. Sunt autem Apostoli, qui hic usum habent in triplici differentia, nempe Dimissorii Reverentiales & Refutatorii, Dimissorii sunt litteræ, ad Judicem appellatum directæ, testificantes de appellatiōne, coram Judice à quo, vel honestis personis, interposita & admisa.

Reverentiales sunt, quando non ob causæ justitiam, sed solum ob reverentiam superioris, ad quem appellatur, Iudex a quo desit appellatiōni, *cap. 1. eod. in 6. l. Eos 9. §. super his Cod. de appellat.*

Refutatorii sunt, quibus Judex à quo significat Judicem ad quem, se non admisisse appellatiōnem, de quibus *in l. fin. §. in refutatoriis C. eod. Gloss. in d. c. 1. in V. exhiberi*: adjecta etiam causa, eum appellatiōnem rejecerit, d. c. 1. *l. perult. D. de appellat. non recipiam.* Alias si recuset absque justa causa desere appellatiōni, punitur, c. *Cum parati* 19.